

[Jørgen Jensen]

Spørgsmålet om bemandingsreglerne, altså om lovgivningen på dette område skulle ændres, har været rejst mange gange af søfartsorganisationerne; der har været presset på mange gange.

Når jeg rejser sagen igen, så er det, fordi jeg den 11. januar 1978 efter et andet coasterforlis stillede et lignende spørgsmål om, hvorvidt man ville gøre noget. Dengang sagde den daværende handelsminister, Ivar Nørgaard, også, at endnu var alt ikke belyst, og ordret står der i sp. 4234-35:

»Jeg finder det ikke muligt eller rigtigt at forsøge at drage konsekvenser af sagen, før alle forhold er endeligt undersøgt og klarlagt ... Om ændringer i bemandingsloven vil jeg endelig sige, at der til sommer vil blive afholdt en international konference inden for FN's søfartsorganisation, IMCO ... Indtil indholdet af disse regler kendes, vil jeg ikke finde det rigtigt at tage skridt til at ændre den gældende danske lovgivning på området.«

Det var altså i januar måned. Nu har vi haft et nyt forlis, og igen får vi at vide, at vi ved ikke nok og vi må vente, inden vi gør noget.

Det er en kendsgerning, som jeg sagde, at søfartsorganisationerne har peget på de mangler, der er i bemandingsloven. Vedrørende kontrollen kan jeg henvise til det, jeg også drog frem i januar måned, om, at hvis det endelig skulle være, at samfundet af økonomiske eller andre grunde ikke har mulighed for at foretage denne kontrol, så kunne man overlade til søfartsorganisationerne, altså til Sømandsforbundet, at sikre, at dæksbetsætningen er i overensstemmelse med det, der er nødvendigt for at sikre sig mod ulykker. Man kunne også give dem mulighed for at kontrollere, at bestemmelserne om losning, lastning og den sikkerhed, som må til, inden skibet afsejler, er overholdt.

Jeg må derfor sige, at jeg ikke er helt tilfreds med svaret og vil spørge, om ministeren ikke ud fra det, jeg nu har oplyst, mener, at det er rimeligt, at man tager bemandingsloven op til revision.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg vil gerne sige til spørgeren, at de bebudede regler, der blev efterlyst i konsekvens af den internationale konference, kan indgå i

de fremtidige overvejelser, lige så vel som jeg for gav tilsagn om, at hvis der foreligger svigtende kontrol, så vil det indgå i de overvejelser, vi gør os i ministeriet.

Jørgen Jensen (DKP):

Kan jeg opfatte det sådan, at det er et tilsagn om, at ministeren vil fremskynde disse overvejelser, og at han altså nu vil tage skridt til at ændre bemandingsloven?

Hermed sluttede spørgsmålet.

16) Til *handelsministeren* af:

Ole Olsen (SF):

»Agter regeringen at mindske Danmarks energiforsyningssikkerhed ved at sælge dansk naturgas til Tyskland?«

(Spm. nr. 65).

Skriftlig begrundelse.

Til dagbladet Politiken den 10. oktober 1978 udtaler handelsminister Arne Christiansen: Vi er ikke helhjertede naturgastilhængerne, men da der kom en reduceret plan om indførelse af naturgas og spørgsmålet i øvrigt indgik i hele Marienborgaftalen, så mente vi at kunne gå med. Jeg mener, at vi skal have naturgas, men starte langsomt. I København og andre steder er der gasnet, og her kan naturgassen bruges. Vi kan også indføre den i nye boligområder. Men vi vil ikke være med til at tvinge folk til at bruge naturgas i eksisterende boliger. Det betyder, at det kan blive nødvendigt at sælge noget af naturgassen i begyndelsen. Når produktionen begynder, er der næppe marked nok til det hele. Så må vi sælge til f. eks. Tyskland, der har naturgasnet. Det er den eneste mulighed, jeg kan se, og det vil vi nu drøfte i regeringen.

Der er stadig nuancer i opfattelsen mellem S og V i denne sag, men jeg tror, der er en mellemvej. Vi kender jo endnu ikke de økonomiske vilkår for naturgassen. Meningen er, at vi køber gassen på platformen ude i Nordsoen og bringer den til land i rørledning. Derfra kan den så dels bruges i det danske net, dels eventuelt sælges til Tyskland. Det kræver naturligvis enighed i regeringen. -

Heroverfor står udtalelser i modgående retning af miljøminister Ivar Nørgaard og formanden for folketingets energipolitiske